

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010178
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3613010178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného S. Š., na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2014 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný: S. Š. L. D. G. P., D.. XX.XX.XXXX v A., H. N.
A., S. P. Č.. XXXX/XX

je vinný, že

1/ dňa 07.04.2013 v čase okolo 16,30 hod. v A., na ulici S. P. Č.. XXXX/XX v mieste trvalého bydliska po predchádzajúcej hádke sotil svoju družku O. Ž. v spálni bytu na posteľ, pričom si poškodená udrela o posteľ hlavu, následne obvinený pristúpil k poškodenej, chytil ju oboma rukami pod krk a začal ju škrtiť, pričom sa jej vyhrážal zabitím a vulgárne jej nadával, následne od konania upustil a prešiel do kuchyne, odkiaľ do spálne priniesol dva nože s rúčkami modrej farby o dĺžke 25 cm a 30 cm, tieto nože držal v pravej ruke a stojac nad posteľou sa uvedenými nožmi zaháňal smerom na poškodenú, ktorá sa musela pred útokom obvineného uhnúť, čím obvinený u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní,

2/ dňa 09.04.2013 v čase o 17,30 hod. v areály Nemocnice v Partizánskom napadol O. C. tak, že sa ho najskôr snažil udrieť do oblasti tváre, čo sa mu však nepodarilo, potom obvinený chytil O. C. zozadu od chrbta za ruky a udrel mu hlavu dvakrát o stojan na bicykle, následne ich od seba odstrčila O. Ž., po čom obvinený nastúpil do motorového vozidla zn. Mercedes, na ktorom do areálu nemocnice prišiel, odkiaľ kričal "teraz uvidíte" a "zabijem vás", pričom zo stredovej časti z priečinku uvedeného vozidla vyťahoval predmet pripomínajúci zbraň, avšak tento predmet nakoniec nevybral a z miesta skutku odišiel, čím obvinený u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní,

t e d a

v bode 1/ a 2/ rozsudku

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal sčasti závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe,

v bode 2/ rozsudku

- dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

č í m s p á c h a l :

v bode 1/ a 2/ rozsudku

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Trestného zákona)

v bode 2/ rozsudku

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Trestného zákona),

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05.09.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv/180/13 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na S. Š. v bode 1/ a 2/ obžaloby pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a v bode 2/ obžaloby pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2014 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených O. Ž. a O. C., svedkov F. O. V. F. M., prečítal listinné dôkazy, zápisnicu o trestnom oznámení poškodenej, lekárske správy o ošetrení poškodených, úradný záznam hliadky OOPZ Partizánske z č.l. 52 , správy o povesti obžalovaného, o postupe Okresného súdu Topolčany vo veci vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. 1T/92/2013, zistil skutkový stav a následne uznesením podľa § 280 ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že trestná vec pre vyššie uvedené skutky sa postupuje Okresnému úradu v Prievidzi, pracovisko Partizánske, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor. Krajský súd v Trenčíne na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná a uznesením č.k. 23To/43/2014-103 z 19.05.2014 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Vo svojom odôvodnení sa nestotožnil so závermi vyplývajúcimi z dokazovania pred prvostupňovým súdom, ktorými tento odôvodnil výrok uznesenia vo veci samej. Vo svojej podstate prvostupňový súd konanie obžalovaného a výpovede svedkov, či poškodených posudzoval izolovane, no mal by dôkazy hodnotiť vo vzájomnom súhrne pre obidva žalované skutky a z tohto pohľadu aj vyhodnotiť vierohodnosť výpovedí skutkový a právny stav.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony

a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Súd na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2014 doplnil dokazovanie vylúčením obžalovaného a aktualizáciou odpisu z registra trestov. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný S. Š. ku skutku zo dňa 7.4.2013 uviedol, že išlo o jednu z hádok, ktoré medzi sebou obžalovaný s poškodenou O. Ž., jeho družkou, viedli počas vzájomného spolužitia. Sedel za počítačom, pritom odbiehal do kuchyne. Poškodená obžalovaného provokovala, nadávala mu pripustil, že ju sotil na posteľ lebo ho postrkovala, tiež že ju držal na posteli a zvieral pričom, na ňom predtým ležala aj poškodená a navzájom sa škrtili, z obidvoch strán padli slová, že si jeden druhého odsedí, a počas incidentu obojstranne hrubé nadávky. Poprel, že by na poškodenú zaútočil nožom a zaháňal sa na ňu. Uviedol, že v domácnosti ani nemali nože v dĺžke aká je uvedená v obžalobe.

Ku skutku z 9.4.2013 obžalovaný uviedol, že do areálu nemocnice prišiel so svedkom F. M. z dôvodu aby si vydiskutoval predchádzajúce napadnutie obžalovaného poškodeným O. C., ktoré sa malo stať v ten istý deň, na poškodeného zavolať, pričom sa tento na neho začal zaháňat' päšťami, začali sa trmať, a navzájom držať, pričom pokiaľ došlo k nejakému zraneniu poškodeného, toto bolo z dôvodu vymanenia sa zo zovretia a jeho pádu, pričom aj on čosi utŕžil, incident sa odohral rýchlo. Tiež uviedol, že sa nijakým spôsobom nevyhrážal, pripustil, že uviedol že sa ešte porozprávajú, pričom nijakú zbraň nadržal ani sa ňou nevyhrážal.

Ku spolužitiu s poškodenou O. Ž. sa vyjadril tak, že ešte tri dni pred skutkom zo dňa 07.04.2013 spolu dobre vychádzali a spali v jednej posteli, poškodená v skutočnosti nemala z jeho správania obavy, iba sa hádali. Asi mesiac po skutku zo dňa 9.4.2014 umožnil poškodenej aby si odniesla svoje veci a otvoril jej byt, ona odmietla odísť pričom chcela obnoviť spolužitie, aby žili ako predtým. On musel zavolať políciu aby opustila byt, aj z toho usudzuje, že poškodená v skutočnosti nemala obavy z jeho osoby.

Poškodená O. Ž. si v trestnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnila. Ku skutku zo 7.4.2013 uviedla, že sa s obžalovaným pohádali, pobili, s tým, že obžalovaný poškodenú napadol tak, že ju sotil do steny potom aj na posteľ tam škrtil, neskôr prišiel s dvoma nožmi v ruke a trikrát sa na ňu zahnal pričom ona musela ustupovať. Cítila strach z konania obžalovaného, no ako uviedla keď sa obžalovaný upokojil, opäť si nadávali a vykričala mu čo si o ňom myslí. Dňa 09.04.2013 vyhľadala lekárske ošetrenie, pretože mala bolestivo udreté stehno, bolela ju hlava a krk na ktorom mala škrabance. Pri vylúčení v prípravnom konaní aj v konaní pred súdom, rôzne vypovedala o verbálnych vyhrážkach obžalovaného, pričom napokon uviedla, že sa jej vyhrážal zabitím. Ku skutku z 09.04.2013 uviedla, že obžalovaný mal prísť na aute do areálu nemocnice pričom si mal zavolať poškodeného O. C., následne sa pobili, pričom mal poškodeného udierať o stojan s bicyklami, až ich poškodená rozdelila. Obžalovaný mal predniesť aj vyhrážky „počkajte ja vás zabijem“ pričom mal z auta vyťahovať predmet poškodenou identifikovaný ako zbraň, pričom videla len jej časť, a svedok M. obžalovaného napomínať aby „to položil naspäť“. Asi mesiac od posledného žalovaného skutku si bola u obžalovaného po veci, ktoré si zbalila, pretože mala právo bývať v byte, kde predtým s obžalovaným žila, chcela tam zostať aj s dcérou. Nie je pravda, že by chcela obnoviť spolužitie s obžalovaným, myslela to tak, že on si nájde iné ubytovanie, kvôli tomu aj došlo k hádke s obžalovaným, pričom na požiadanie mestskej polície musela opustiť byt. Následne si zisťovala, či má obžalovaný právo, aby jej neumožnil vstup do bytu.

Poškodený O. C., bratranec poškodenej uviedol, že dňa 9.4.2013 išiel s poškodenou Ž. do nemocnice, pretože táto sa rozhodla oznámiť napadnutie obžalovaným, ku čomu bol potrebný záznam o ošetrení a zraneniach poškodenej. Do areálu nemocnice prišiel obžalovaný so svedkom M. na aute. Uviedol, že s obžalovaným mali hodinu predtým vzájomný incident, keď sa pobili na Okružnej ulici v Partizánskom. Obžalovaný vyzval poškodeného, aby k nemu prišiel, poškodený išiel za ním pričom sa mali začať biť tak, že obžalovaný sa na poškodeného zahnal, sotil ho a tento stratil na štrku rovnováhu a na čo si mal následne poškodeného otočiť tak, že stál za ním a poškodeného udieral hlavu o stojan s bicyklami, v prípravnom konaní uviedol asi dvakrát. Celý incident trval krátko, pretože ich rozdelili. Nepočul vyhrážky obžalovaného hoci bol blízko auta asi dva metre. Počul len slová poškodenej Ž.: „toto si nemal, S. nerob“ a zo strany svedka M.: „nechaj to tak!“

Svedok F. O., kamarát poškodených, uviedol, že bol svedkom vzájomného konfliktu obžalovaného s poškodeným ešte pred tým, ako obžalovaný spolu so svedkom M., prišli do areálu nemocnice, následne po vystúpení z auta sa obžalovaný s poškodeným C. pobili, pričom pripustil, že nevidel začiatok konfliktu

lebo stál chrbtom, neskôr upresnil, že obžalovaný poškodeného sotil a až neskôr sledoval ako udiera obžalovaný poškodeného o stojan o bicykle, pričom ich následne rozdelili. Uviedol, že počul ako následne svedok M. povedal obžalovanému „schovaj tú zbraň, schovaj tú pištoľ“, pričom svedok sám žiadnu zbraň nevidel, ani vyhrážky okrem vyjadrenia obžalovaného „toto sa ešte neskončilo“

Svedok F. M., kamarát obžalovaného, uviedol, že do areálu nemocnice prišli, lebo obžalovaný, ktorý je bratom jeho dobrého kamaráta, bol napadnutý, svedok uviedol, že on obžalovanému navrhol aby hľadali poškodeného. Obžalovaný s poškodeným sa začali postrkovať pričom do konfliktu sa zapojila aj ďalšia prítomná osoba, následne sa sácali, nevidel že by obžalovaný poškodeného udieral, skutok považoval za roztržku medzi obžalovaným poškodenými a svedkom, počul len nadávky, nepočul vyhrážky, poprel že by obžalovaný mal so sebou alebo pri sebe zbraň, alebo sám svedok M. bol držiteľom zbrane.

Z lekárskej správy MUDr. Igora Papša z NsP Partizánske zo dňa 09.04.2013 vyplýva, že poškodená O. Ž. bola toho dňa ošetrená ako dôvod ošetrenia boli zranenia spôsobené napadnutím - udávaná bolestivosť sánky ramenných kostí, pravého stehna a sánky, ktorá je uvedená aj ako nález v súvislosti s vyšetrením.

Na výmennom liste na odborné vyšetrenie O. C. je uvedený nález: povrchové poranenie vlasatej časti hlavy, vyšetrenie sa malo týkať bolestivého pohmoždenia hlavy.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe a jednak naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva v bode 1/ a 2/ obžaloby právne kvalifikované ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zákona. a v bode 1/obžaloby zákonné znaky skutkovej podstaty pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona., ktoré prečiny spáchal v jednočinnom súbehu. Na ustálenie výroku o vine je potrebné zohľadniť vzájomnú súvislosť medzi všetkými vykonanými dôkazmi a takto, nie iba jednotlivo posudzovať aj ich úplnosť, hodnovernosť a váhu.

Z vykonaného dokazovania je zrejme že dňa 07.04.2013 v mieste trvalého bydliska obžalovaného a poškodenej došlo k ich vzájomnému konfliktu, hádke spojenej s vulgárnymi nadávkami, pričom tento bol spojený s ich fyzickým vzájomným kontaktom, pričom poškodená a obžalovaný priebeh konfliktu popisujú rôzne pokiaľ ide o verbálne vyhrážky, obžalovaný ako skrat, súčasť hádky pričom pripustil, že poškodenú sotil na posteľ a držal v zovretí pričom poškodená sa nemala len brániť, ale tiež zápasiť s obžalovaným, pričom vyhrážky mali byť obojstranné. Poškodená popísala konflikt ako hádku, ktorá vyústila k jej napadnutiu obžalovaným, pričom ten na ňu mal zaútočiť aj dvoma nožmi. Po upokojení obžalovaného mala nasledovať opäť ich vzájomná hádka. Následne dňa 09.04.2013 v súvislosti s vyhľadáním lekára za účelom správy o poraneniach poškodenej z dôvodu napadnutia obžalovaným zo dňa 07.04.2013 poškodená opäť vypovedá o vyhrážkach smrťou obžalovaným, tiež o prítomnosti zbrane v rukách obžalovaného. Hoci dôkazy, z ktorých súd vychádzal vychádzajú predovšetkým z tvrdení jediných dvoch osôb - ktoré sa na mieste činu nachádzali a to obžalovaného a poškodenej, ich verzie udalosti sa navzájom líšia, táto skutočnosť nemôže byť pochybnosťou, ktorá by mala byť vykladaná v prospech obžalovaného, a to z dôvodu, že vierohodnosť výpovedí a správanie obžalovaného, ako aj poškodenej je potrebné posudzovať aj v súvislosti so skutkom zo dňa 09.04.2013. Obžalovaný opätovne vyhľadal poškodenú, ba dopustil sa násillia na verejnosti či vyhrážok smerujúcich k poškodenej, táto tak bola opätovne predmetom záujmu obžalovaného. Poškodená opätovne tvrdí, že obžalovaný mal mať zbraň, no už nie s vedomím, že je jediným svedkom, ale v okruhu ostatných svedkov udalosti. Zbraň však nevie presne a nepochybne špecifikovať. To, že z konania poškodenej, ktorá ako je zrejme z jej správania, hádkam s obžalovaným nepredchádza, možno vyvodiť, že má snahu prejavíť svoj názor riskujúc reakciu obžalovaného, zároveň to však neznamená, že by v nej správanie obžalovaného nemohlo vyvolať dôvodnú obavu o jej život či zdravie. Súd hodnotiac vykonané dôkazy prihliadol na výpoveď poškodenej, ktorá opísala skutok v bode 1/ a 2/ ako v obžalobe, pričom jej výpoveď v súvislosti s použitím zbrane a to nožov v súvislosti so skutkom 1/ obžalovaným považuje za vierohodnú. Je potrebné uviesť, že sám obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že odbiehal aj do kuchyne, hoci poprel, že by držal nože. Agresívne konanie vrátane verbálnych vyhrážok pokračovalo aj o dva dni neskôr. Dňa 09.04.2013 sa na mieste skutku nachádzali aj osoby poškodeného O. C. a svedkov O. V. M.. Súd považuje za vierohodnú výpoveď poškodenej, ktorá uvádza, že sa jej a poškodenému C. zabitím. Hoci

výpovede poškodenej a svedkov sa čo do presnosti vyjadrení, ktoré mal použiť obžalovaný líšia, aj z výpovedí svedkov vyplynulo, že obžalovaný konal a aj sa vyjadroval v hneve, zlosti a prejavoval sa agresívne. Napokon aj vo svojej výpovedi pripustil, keď odchádzal uviedol, že záležitosť „nepovažuje za ukončenú“ Pokiaľ ide o použitie zbrane, súd v tejto časti skutku z 09.04.2013 použitie zbrane nepovažuje za preukázané. Pokiaľ má byť použitie zbrane preukázané, musí byť táto identifikovaná, musí byť zrejmé, že na mieste skutku ju niekto vnímal - videl. Z piatich prítomných osôb zbraň nevidel nikto, poškodená uvádza, že videla len časť zbrane čosi ako zásobník. Poškodená v prípravnom konaní a svedok O. počuli, že svedok M. napomína obžalovaného, aby zbraň schoval, sám poškodený Horváth, ktorý nemá dôvod vypovedať v prospech obžalovaného, stojac tiež v blízkosti neuviedol, že by niekto hovoril výslovne o zbrani. Jedinou osobou, ktorá mala vysloviť slovo pištoľ mal byť svedok M., ktorý to poprel. Výpoveď svedka M. možno síce spochybníť vzhľadom ku kamarátskemu vzťahu k obžalovanému, je však zrejmé, že výpovede poškodených a svedkov boli vo vzťahu k dokazovanej skutočnosti nepriame. S rôznou mierou nejednoznačnosti sa títo vyjadrovali, čo povedal svedok M.. Takýmto spôsobom podľa názoru súdu nemožno preukázať, či obžalovaný mal pri sebe zbraň, či sa jednalo alebo nejednalo o pištoľ, a čo je podstatné, či tento bezpochyby prejavil úmysel túto zbraň za účelom zosilnenia hrozby poškodeným použiť.

Hodnotiac skutok ako jeden celok, má súd za to, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorý sčasti dňa 07.04.2013 spáchal so zbraňou a sčasti voči chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a § 127 ods. 5 Tr. zákona je aj druh, bývalý druh či rodič spoločného dieťaťa teda bezpochyby poškodená O. Ž.. Dňa 09.04.2013 obžalovaný v súvislosti s predchádzajúcim napadnutím poškodeného C., vyhrážky smeroval aj k poškodenému, pričom dôvodnosť obavy spočíva práve v násilnom konaní obžalovaného, ktoré im predchádzalo. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami, spôsobilými negatívne zasiahnuť jeho psychiku obavami o svoj život či zdravie. Konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona.

Súd nevykonal dokazovanie zabezpečením záznamu hliadky mestskej polície Partizánske, resp. výsluchom hliadky, ku skutku, ktorý sa mal stať mesiac po dátumu spáchania skutku v tejto veci, ktorým sa obhajoba snažila preukázať, že poškodená v skutočnosti z konania obžalovaného nemohla mať obavy, keďže sa domáhala spoločného bývania s obžalovaným, či bývania v ich predchádzajúcom spoločnom bydlisku. Dokazovanie súd nevykonal z dôvodu, že jednak obžalovaný aj poškodená ako jediní prítomní, vypovedali rozporne ohľadne skutočnosti či chcela poškodená obnoviť spolužitie, pričom poškodená, pripustila, že chcela ostať v spoločnom byte ale bez obžalovaného, a jednak z dôvodu, že aj týmto vzájomným kontaktom, bolo preukázané len to, že mali navzájom narušené vzťahy, ktoré prerastali do hádok, a ani táto by nevyučovala, že by konanie obžalovaného v čase skutku dňa 07.04.2013 či 09.04.2013 nemohlo svojou intenzitou, spôsobom spáchania či s použitím zbrane vyvolať v poškodenej obavy o život či zdravie.

Súd má preukázané, že dňa 09.04.2013 obžalovaný svojím konaním naplnil aj znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný, ktorý po predchádzajúcej bitke s poškodeným C., ktorá sa odohrala v ten istý deň, na popud svedka M. vyhľadal poškodeného C., s ktorým si chcel incident, ako tvrdil vydiskutovať a to na mieste verejnosti prístupnom - ktorým je areál Nemocnice v Partizánskom. Poškodená Ž. a poškodený C. uvádzajú, že bol obžalovaným napadnutý, hoci tiež poškodený pripustil, že za obžalovaným išiel na jeho vyzvanie. Hoci obžalovaný popieral napadnutie poškodeného a udalosť popisoval ako vzájomné napadnutie, súd považuje za hodnovernú výpoveď poškodenej Ž. V. C., keďže je zrejmé, že obžalovaný bol osobou, ktorá vyhľadala osoby poškodených so záujmom veci riešiť, pričom predchádzajúce riešenie záležitostí s poškodenou aj poškodeným C. skončilo fyzickou konfrontáciou. Samotný priebeh bitky je takmer zhodne poškodenými a svedkom O. uvádzaný ako krátky, tak že obžalovaný sa mal sotiť či zahnať na poškodeného ten stratiť rovnováhu následne sa mali snažiť uchopiť jeden druhého pričom obžalovaný vo vzájomnom zovretí niekoľkokrát udrhel hlavu poškodeného o stojan o bicykle, pričom na to boli rozdelení. Poškodený utrpel povrchové poranenie hlavy pričom vyhľadal aj lekárske ošetrenie. Posudzujúc správanie obžalovaného a berúc skutky zo dňa 07.04.2013 a 09.04.2013, z hľadiska hodnotenia konania obžalovaného ako celok, potom nemožno považovať na účely posudzovania naplnenia znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, ako nepatrne závažné podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona., keďže nešlo o náhle vyprovokovanie obžalovaného, na ktoré by reagoval spoločensky neprimerane, ale vedomé konanie, kde mal obžalovaný dostatok času zvážiť prípadné následky svojho konania.

Obhajobu spočívajúcu vo vzniku zranení poškodeného pádom, ktorú obžalovaný použil na svoju obhajobu považuje súd za nevierohodnú poukazujúc na mechanizmus vzniku zranení a pravdepodobnosť správania poškodeného vzhľadom k početnej prevahe na strane obžalovaného, prihliadnúc na dôveryhodnosť a konzistentnosť výpovedí obžalovaného a svedkov obžaloby. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane verejného poriadku a pokoja a na ochrane zdravia ľudí. Konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona.

Z pripojeného odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný. Rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany zo 07.07.2004, sp. zn. 1T 92/2003, pre trestný čin podľa § 9 ods. 2 k § 182 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 14 mesiacov. Zisťovaním na miestne príslušnom súde, vychádzajúc z úradného záznamu na č.l. 78 súd zistil, že v predmetnej veci nebolo doposiaľ rozhodnuté vo veci samej voči spoluobžalovaným, z tohto dôvodu bolo opomenuté rozhodnúť o osvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom k dlhému odstupu času od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej tak platí fikcia osvedčenia odsúdeného zo zákona, z tohto dôvodu toto odsúdenie súd nebral na zreteľ ani ako na skutočnosť vylučujúcu použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Z výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný nebol od roku 2006 do času spáchania skutku postihnutý za priestupok. Zo správy Mesta Partizánske vyplýva, že má jedno dieťa, nie je vlastníkom nehnuteľností v katastri mesta, je slobodný, v evidencii priestupkov Mesta Partizánske sa nenachádza. Pri ukladaní trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, zohľadnil spôsob spáchania prečinov ich následky, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd u odsúdeného prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti a to, že pred spáchaním prečinov viedol riadny život a to v dostatočne dlhom časovom období neprihliadnúc tak k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Topoľčany vo veci sp. zn. 1T/92/2003, vzhľadom k časovému odstupu od odsúdenia v tejto veci. Zároveň súd zohľadnil jednu prítiažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona.). Pri rovnováhe prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností tak vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky. Prihliadnúc k spôsobu spáchania trestnej činnosti, najmä tomu, že obžalovaný pokračoval v páchaní trestného činu v rozmedzí dvoch dní, kedy vykonal dva útoky pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania, pričom sa na viac dopustil fyzického napadnutia ďalšej osoby, nešlo tak o jednorazový exces alebo reakciu na provokáciu, ale v podstate o spôsob riešenia konfliktu s poškodenými osobami. Súd tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere vo výmere 16 mesiacov, teda na úrovni jednej tretiny nad dolnou hranicou trestnej sadzby. Keďže účinok trestu podľa názoru súdu možno dosiahnuť aj inak ako nariadením trestu odňatia slobody, a iný druh trestu naopak nemusí byť dostatočným poučením obžalovaného, podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a určil primeranú skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov, počas ktorej bude povinný pod hrozbou premeny trestu na trest nepodmienený viesť riadny život, čo mal malo viesť k prevencii a prevýchove a táto je v tomto prípade primárnym účelom trestu.

Keďže poškodení si v adhéznom konaní nárok na náhradu škody neuplatnili, súd o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodeným nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.